TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 20 september 2011 *

I mål T-232/10,

Couture Tech Ltd, Tortola (Brittiska Jungfruöarna), företrätt av B. Whyatt, barrister,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företrädd av G. Schneider, i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra avdelning den 5 mars 2010 (ärende R 1509/2008-2) om en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett figurkännetecken som återger det sovjetiska statsvapnet, meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová (referent) samt domarna K. Jürimäe och M. van der Woude,

justitiesekreterare: E. Coulon,

med beaktande av ansökan som inkom till tribunalens kansli den 21 maj 2010,

med beaktande av svarsinlagan som inkom till tribunalens kansli den 7 september 2010,

med beaktande av att tribunalens ordförande, genom beslut av den 9 december 2010, har avslagit sökandens jävsinvändning,

med beaktande av att parterna inte inom en månad från delgivningen av underrättelsen om att det skriftliga förfarandet avslutats inkommit med någon begäran om att förhandling ska äga rum, och med beaktande av att tribunalen därför, på grundval av referentens rapport och med tillämpning av artikel 135a i tribunalens rättegångsregler, har beslutat att avgöra målet utan muntligt förfarande,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Sökanden, Couture Tech Ltd, ingav den 22 december 2006 en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till harmoniseringsbyrån i enlighet med rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse (ersatt av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)).

2 Det sökta varumärket utgörs av nedanstående figurkännetecken:

3 De varor och tjänster som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 3, 14, 18, 23, 26 och 43 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.

4 Genom beslut av den 27 augusti 2008 avslog granskaren registreringsansökan med motiveringen att det sökta varumärket strider mot allmän ordning eller mot allmän moral i den mening som avses i artikel 7.1 f i förordning nr 40/94 (nu artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009), jämförd med artikel 7.2 i förordning nr 40/94 (nu artikel 7.2 i förordning nr 207/2009).

5 Sökanden överklagade granskarens beslut den 20 oktober 2008.

6 Harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd avslog överklagandet i beslut av den 5 mars 2010 (nedan kallat det angripna beslutet). Överklagandenämnden konstaterade inledningsvis att det sökta varumärket utgör en exakt återgivning av statsvapnet för forna Socialistiska rådsrepublikernas union (Sovjetunionen). Överklagandenämnden fann – med stöd av lagstiftning och administrativ praxis i Ungern, Lettland och Tjeckien – att en betydande del av omsättningskretsen, det vill säga allmänheten, som bor i den del av Europeiska unionen som var underkastad den sovjetiska regimen skulle uppfatta symboler med anknytning till forna Sovjetunionen som stridande mot allmän ordning och mot allmän moral. Överklagandenämnden drog av detta slutsatsen att det sökta varumärket strider mot artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009, åtminstone såvitt avser Ungern och Lettland. Enligt överklagandenämnden framgår det av artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 att det för att registrering av ett varumärke ska kunna avslås räcker att varumärket anses strida mot allmän ordning eller mot allmän moral i en enda medlemsstat. Mot bakgrund härav fann överklagandenämnden att registreringsansökan skulle avslås med stöd av artikel 7.1 f och 7.2 i förordning nr 207/2009.

Parternas yrkanden

7 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— förklara att ansökan kan prövas,

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

8 Harmoniseringsbyrån har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

9 Sökanden har åberopat två grunder för sin talan. Den första grunden rör åsidosättande av artikel 7.1 f och 7.2 i förordning nr 207/2009 och den andra grunden rör åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 7.1 f och 7.2 i förordning nr 207/2009

10 Den första grunden består av två delar. Genom den första delen har sökanden gjort gällande att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 7.1 f och 7.2 i förordning nr 207/2009. Genom den andra delen har sökanden hävdat att överklagandenämnden gjorde en oriktig bedömning när den tillämpade nämnda bestämmelser på det sökta varumärket.

Den första delgrunden: Felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 7.1 f och 7.2 i förordning nr 207/2009

— Parternas argument

11 Sökanden har gjort gällande att det, i motsats till vad överklagandenämnden fann, inte framgår av artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 att ett kännetecken inte får registreras om det omfattas av ett absolut registreringshinder enligt artikel 7.1 i förordningen i endast en del av unionen.

12 Enligt sökanden har artikel 7.2 i förordning 207/2009 nämligen ett annat syfte. Denna bestämmelse är tillämplig antingen då det i vissa nationella rättsordningar saknas motsvarigheter till alla de absoluta registreringshinder som föreskrivs i artikel 7.1 i förordning nr 207/2009, eller då det i vissa rättsordningar föreskrivs ytterligare

absoluta registreringshinder som inte framgår av nämnda bestämmelse. Tillämpningen av bestämmelsen innebär därmed att det, oavsett vilka absoluta registreringshinder som föreskrivs i de olika medlemsstaterna, endast är de registreringshinder som anges i artikel 7.1 i förordning nr 207/2009 som är relevanta inom ramen för ett förfarande för registrering av ett gemenskapsvarumärke.

13 Sökanden har hävdat att denna ståndpunkt stöds av det faktum att orden ”även om” används i artikel 7.2 i förordning nr 207/2009. Överklagandenämndens tolkning av nämnda bestämmelse förutsätter nämligen att dessa ord ska förstås som ”när”, ”om” eller ”varvid det räcker att” och vilar därmed på en missuppfattning.

14 Sökanden har tillagt att även om artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 omfattar alla de absoluta registreringshinder som anges i artikel 7.1 i förordningen, så kan överklagandenämndens tolkning av bestämmelsen inte tillämpas på alla dessa registreringshinder och särskilt inte på det registreringshinder som föreskrivs i artikel 7.1 b i förordningen.

15 Sökanden har vidare – med åberopande av sin egen tolkning av artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 – gjort gällande att begreppen ”allmän ordning” och ”allmän moral” i artikel 7.1 f i förordningen, i motsats till vad överklagandenämnden kom fram till, ska tolkas på så sätt att de omfattar allmän ordning och allmän moral i unionen. Innebörden av dessa begrepp ska således prövas utifrån unionsrätten, utifrån de grundläggande ändamål och principer som ligger till grund för unionen och som är gemensamma för alla medlemsstater samt utifrån internationella konventioner, såsom Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen). Den lagstiftning, den allmänna ordning och den allmänna moral som gäller i de olika medlemsstaterna, vilken kan skilja sig från den som gäller på unionsnivå, saknar däremot betydelse.

16 Sökanden har i detta hänseende hävdat att gemenskapsvarumärket, till skillnad från vad som gäller för nationella varumärken, har som funktion att bidra till utvecklingen av den ekonomiska verksamheten inom den gemensamma marknaden. Enligt vad som framgår särskilt av skälen 2–4 i förordning nr 207/2009 förhåller det sig följaktligen så, att gemenskapsvarumärket endast omfattas av den unionsrättsliga lagstiftningen samt ges ett enhetligt skydd och får verkan inom hela unionens område.

17 På samma sätt är harmoniseringsbyrån, enligt skäl 12 i förordning nr 207/2009, ett självständigt organ som agerar inom ramen för unionsrätten. Mot bakgrund härav anser sökanden att såväl harmoniseringsbyrån som unionsdomstolen har en skyldighet att genomföra förordningen på grundval av en policy som är oberoende av policyn i varje enskild medlemsstat.

18 Ett tillvägagångssätt enligt vilket den allmänna ordningen och den allmänna moralen i olika medlemsstater ska beaktas skulle dessutom, till skada för sökanden, orimligt belasta registreringsförfarandet för gemenskapsvarumärken. Det skulle även innebära att en sökande av ett varumärke som endast strider mot allmän ordning eller mot allmän moral i en av unionens 27 medlemsstater skulle vara tvungen att erhålla och upprätthålla 26 nationella registreringar. Detta är särskilt anmärkningsvärt med tanke på att användningen av ett gemenskapsvarumärke visserligen, enligt artikel 110.2 i förordning nr 207/2009, kan förbjudas i en medlemsstat, bland annat enligt den straffrättsliga regleringen i denna medlemsstat, men att detta inte innebär att innehavaren av det aktuella gemenskapsvarumärket fråntas sina rättigheter.

19 Sökanden har gjort gällande att dess ståndpunkt stöds av rättspraxis där det slås fast att gemenskapsordningen för varumärken är ett självständigt system som ska tillämpas utan hänsyn till de nationella systemen. Enligt denna rättspraxis ska nämligen omständigheter hänförliga till medlemsstaterna inte beaktas. Vidare ska det inte beaktas huruvida användningen av gemenskapsvarumärket är förenlig med straffrätten i dessa medlemsstater.

20 För det fall tribunalen finner att den allmänna ordningen och den allmänna moralen i de enskilda medlemsstaterna ska beaktas har sökanden i andra hand gjort gällande att harmoniseringsbyrån vid sin prövning i så fall ska beakta alla medlemsstater eller vissa grupper av medlemsstater, och inte bara dem som harmoniseringsbyrån väljer ut. Harmoniseringsbyrån ska särskilt göra en balanserad prövning, eftersom en ståndpunkt som intas av en medlemsstat eller en grupp av medlemsstater inte bör påtvingas hela unionen.

21 Harmoniseringsbyrån har bestritt sökandens argument.

— Tribunalens bedömning

22 Enligt rättspraxis ska artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 tolkas så, att ett varumärke inte får registreras om det omfattas av ett registreringshinder enligt artikel 7.1 i förordningen i en del av unionen. En sådan del kan i förekommande fall bestå av en enda medlemsstat (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 22 juni 2006 i mål C-25/05 P, Storck mot harmoniseringsbyrån, REG 2006, s. I-5719, punkterna 81 och 83).

23 När det gäller de argument som sökanden anfört mot denna tolkning kan det konstateras att tolkningen inte strider mot ordalydelsen i artikel 7.2 i förordning nr 207/2009. Användningen av orden ”även om” i denna bestämmelse innebär nämligen att det faktum att ett kännetecken omfattas av ett absolut registreringshinder endast i en del av unionen inte utgör hinder mot att tillämpa artikel 7.1 i förordning nr 207/2009. Enligt artikel 7.1 i förening med artikel 7.2 i förordningen får ett varumärke således inte registreras när det omfattas av ett absolut registreringshinder i hela unionen eller, i förekommande fall, i endast en del av unionen.

24 Artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 har visserligen en allmän utformning, men det framgår inte av dess ordalydelse att den regel som föreskrivs däri nödvändigtvis måste vara tillämplig på alla de registreringshinder som anges i artikel 7.1 i förordningen. När det i övrigt gäller det absoluta registreringshindret i artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 som sökanden särskilt har framhävt, är det fullt möjligt att ett kännetecken saknar särskiljningsförmåga i endast en del av unionen, exempelvis på grund av att det har en semantisk innebörd endast på vissa språk eller av det skälet att de aktuella varorna och tjänsterna har marknadsförts på olika sätt.

25 Det förhållandet att det endast är de absoluta registreringshinder som anges i artikel 7.1 i förordning nr 207/2009 som är relevanta inom ramen för ett förfarande för registrering av ett gemenskapsvarumärke, oavsett vilka absoluta registreringshinder som föreskrivs i medlemsstaternas rättsordningar, följer av att förordningen är en rättsakt som är i alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. I detta hänseende ger bestämmelsen, genom sin ordalydelse, en uttömmande uppräkning av absoluta registreringshinder som inte hänför sig till de registreringshinder som föreskrivs i medlemsstaternas rättsordningar. På samma sätt preciseras i artikel 1.1 i förordning nr 207/2009 att gemenskapsvarumärken registreras i enlighet med bestämmelserna i förordningen. Den tolkning av artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 som sökanden har föreslagit kan således inte godtas, eftersom den skulle innebära att bestämmelsens ändamålsenliga verkan gick förlorad.

26 Mot bakgrund härav konstaterar tribunalen, i likhet med överklagandenämnden, att det framgår av artikel 7.1 f och 7.2 i förordning nr 207/2009 att ett varumärke inte får registreras när det strider mot allmän ordning eller mot allmän moral i en del av unionen och att denna del i förekommande fall kan bestå av en enda medlemsstat.

27 När det gäller frågan huruvida begreppen ”allmän ordning” och ”allmän moral” ska tolkas endast utifrån förhållanden som är gemensamma för alla medlemsstater eller huruvida även de särskilda förhållanden som gör sig gällande i de enskilda

medlemsstaterna ska beaktas, gör tribunalen följande bedömning. Ett varumärkes grundläggande funktion är, enligt rättspraxis, att identifiera varans eller tjänstens kommersiella ursprung, för att därigenom göra det möjligt för de konsumenter som köper den vara eller den tjänst som varumärket avser att göra samma val vid ett senare köp, om erfarenheten varit positiv, eller att göra ett annat val, om den varit negativ (förstainstansrättens dom av den 27 februari 2002 i mål T-34/00, Eurocool Logistik mot harmoniseringsbyrån (EUROCOOL), REG 2002, s. II-683, punkt 37).

28 Ett varumärke är således ämnat att användas inom en omsättningskrets bestående av konsumenter av de varor och tjänster som varumärket avser.

29 Allmänintresset bakom det absoluta registreringshindret i artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009 är att förhindra registrering av kännetecken vars användning inom unionen skulle störa den allmänna ordningen eller den allmänna moralen.

30 Mot bakgrund härav ska frågan huruvida det föreligger ett absolut registreringshinder enligt artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009 bedömas utifrån hur en genomsnittskonsument hemmahörande i unionen uppfattar de varor och tjänster som omfattas av registreringsansökan.

31 Å ena sidan är konsumenter hemmahörande i unionen emellertid per definition hemmahörande i en medlemsstat.

32 Å andra sidan är de kännetecken som av omsättningskretsen kan uppfattas som stridande mot allmän ordning och allmän moral inte desamma i alla medlemsstater, vilket kan bero på språkliga, historiska, sociala eller kulturella betingelser.

33 Uppfattningen att ett varumärke antingen strider eller inte strider mot allmän ordning eller mot allmän moral påverkas således av de förhållanden som råder i den medlemsstat där de konsumenter som ingår i omsättningskretsen hör hemma.

34 Vid tillämpningen av det absoluta registreringshindret i artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009 ska följaktligen inte bara förhållanden som är gemensamma för alla medlemsstater i unionen beaktas, utan även de särskilda förhållanden som gör sig gällande i de enskilda medlemsstaterna och som kan påverka uppfattningen hos omsättningskretsen i dessa medlemsstater.

35 Denna slutsats påverkas inte av de argument som sökanden har framfört.

36 För det första är gemenskapsordningen för varumärken visserligen ett självständigt system, som ska tillämpas utan hänsyn till de nationella systemen (se förstainstansrättens dom av den 13 september 2005 i mål T-140/02, Sportwetten mot harmoniseringsbyrån – Intertops Sportwetten (INTERTOPS), REG 2005, s. II-3247, punkt 31 och där angiven rättspraxis). Detta innebär, bland annat, att frågan huruvida det absoluta registreringshindret i artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009 är för handen i samtliga fall ska bedömas utifrån det kriterium som anges i denna bestämmelse, vilket ska tolkas med utgångspunkt i uppfattningen hos omsättningskretsen i unionen eller i en del av unionen. Det faktum att gemenskapsordningen för varumärken har en självständig karaktär hindrar däremot inte att särskilda förhållanden i medlemsstaterna, som kan påverka denna uppfattning, beaktas.

37 Tribunalen finner i detta hänseende att den lagstiftning och administrativa praxis i vissa medlemsstater som överklagandenämnden hänvisat till i det angripna beslutet har beaktats inte på grund av deras normativa verkan, utan såsom faktiska uppgifter som kan ligga till grund för en bedömning av vilken uppfattning omsättningskretsen i de aktuella medlemsstaterna har av symboler med anknytning till forna Sovjetunionen. Överklagandenämnden kan därmed inte klandras för att i detta hänseende ha

underlåtit att beakta att gemenskapsordningen för varumärken har en självständig karaktär.

38 För det andra kan syftet att utveckla den gemensamma marknaden inte rättfärdiga att den allmänna ordningen eller den allmänna moralen i en del av denna marknad störs.

39 Eftersom det framgår av artikel 76.1 i förordning nr 207/2009 att harmoniseringsbyrån utan särskilt yrkande ska pröva sakförhållanden, kan den tolkning som anges i punkt 34 ovan för det tredje inte anses orimligt belasta registreringsförfarandet till skada för den som ansöker om registrering. Det ankommer nämligen på harmoniseringsbyrån att pröva huruvida det föreligger absoluta registreringshinder i någon del av unionen. Därefter ankommer det på varumärkessökanden att yttra sig över de invändningar som granskaren efter företagen prövning framför.

40 För det fjärde finner tribunalen att behovet att erhålla och att upprätthålla nationella registreringar när ett varumärke omfattas av ett absolut registreringshinder enligt artikel 7.1 i förordning nr 207/2009 i endast en del av unionen är en direkt följd av gemenskapsvarumärkets enhetliga karaktär, vilken nämns i skäl 3 och i artikel 1.2 i förordning nr 207/2009. Detta förhållande har således sin grund i förordningens systematik.

41 För det femte konstaterar tribunalen att artikel 110.2 i förordning nr 207/2009 avser förbud mot användning av ett gemenskapsvarumärke som har registrerats. Denna bestämmelse kan därmed inte åberopas inom ramen för den prövning av huruvida det föreligger ett absolut registreringshinder enligt artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009 som företas innan varumärket registreras.

42 Mot bakgrund av ovanstående konstaterar tribunalen att överklagandenämnden inte gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att ett kännetecken, enligt artikel 7.2 i förordning nr 207/2009, inte får registreras om det omfattas av det absoluta registreringshindret i artikel 7.1 f i förordningen i endast en del av unionen, i förekommande fall i en enda medlemsstat. Överklagandenämnden gjorde sig inte heller skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att särskilda förhållanden i de enskilda medlemsstaterna ska beaktas vid tolkningen av begreppen ”allmän ordning” och ”allmän moral”.

43 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första delen av den första grunden.

Den andra delgrunden: Oriktig bedömning vid tillämpningen av artikel 7.1 f och 7.2 i förordning nr 207/2009 på det sökta varumärket

— Parternas argument

44 Sökanden har – med stöd av sin egen tolkning av artikel 7.1 f och 7.2 i förordning nr 207/2009, vilken tribunalen har redogjort för inom ramen för den första delen av denna grund – gjort gällande att det sökta varumärket inte strider mot allmän ordning eller mot allmän moral i unionen och att harmoniseringsbyrån därför inte borde ha avslagit registreringsansökan.

45 Sökanden har i detta hänseende hävdat att den politiska konnotationen hos forna Sovjetunionens statsvapen, till skillnad från vad som gäller för hakkorset, har försvagats och förändrats till en provokativ konnotation med anknytning till begreppet avantgarde och att det sökta varumärket därmed har förvärvat ”ny särskiljningsförmåga”.

46 Sökanden har tillagt att det emblem som det sökta varumärket består av inte har förbjudits i någon av unionens medlemsstater och att kommissionen dessutom år 2005 avslog en ansökan om allmänt förbud för kommunistiska symboler. Det förhållandet att viss användning av dessa symboler eventuellt kan vara förbjuden i Ungern och Lettland saknar betydelse inom ramen för registreringsförfarandet.

47 Sökanden har slutligen gjort gällande att det inte kan uteslutas att förbuden i ungersk och lettisk rätt mot användning av sådana symboler som det sökta varumärket står i strid med Europakonventionen.

48 Harmoniseringsbyrån har bestritt sökandens argument.

— Tribunalens bedömning

49 Enligt artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009 får varumärken som strider mot allmän ordning eller mot allmän moral inte registreras.

50 Det framgår av vad som angetts inom ramen för den första delen av denna grund att prövningen av huruvida ett kännetecken strider mot allmän ordning eller mot allmän moral ska företas med utgångspunkt i hur detta kännetecken uppfattas, vid användning såsom varumärke, av omsättningskretsen i unionen eller i en del av denna. Denna del kan i förekommande fall utgöras av en enda medlemsstat.

51 I detta fall är det ostridigt att omsättningskretsen är den stora allmänheten. Såsom överklagandenämnden har konstaterat i punkt 37 i det angripna beslutet ska det således beaktas vilken uppfattning som råder hos genomsnittskonsumenten i denna allmänhet, som uppvisar en normal grad av känslighet och tolerans.

52 Överklagandenämndens slutsats att det sökta varumärket strider mot allmän ordning eller mot allmän moral grundar sig bland annat på en prövning av omständigheter som avser situationen i Ungern, vilket beror på att forna Sovjetunionen under närhistorisk tid har utövat ett bestämmande inflytande över denna medlemsstat.

53 Överklagandenämnden hänvisade till artikel 269/B i 1978 års strafflag nr IV (1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről) (nedan kallad den ungerska strafflagen) med rubriken ”Användning av symboler för despotism”. I denna bestämmelse föreskrivs följande:

”1) Den som

a) sprider,

b) använder i en större krets, eller

c) uppvisar offentligt,

hakkorset, SS-tecknet, pilkorset, hammaren och skäran, den röda femuddiga stjärnan eller en symbol bestående av ett sådant tecken ska dömas för en straffrättslig förseelse till böter, såvida inte gärningen är att bedöma som grövre brott.

2) Den gärning som avses i punkt 1 är inte straffbar i det fall den begås i syfte att sprida kunskap, i utbildningssyfte, vetenskapligt syfte, konstnärligt syfte eller i syfte att informera om historiska eller samtida händelser.

3) Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på staters gällande officiella statsvapen."

54 Överklagandenämnden preciserade att en symbol, enligt kommentaren till den ungerska strafflagen, anger en åsikt, en person eller en händelse och innehåller ett tecken eller en bild som är avsedd att koppla samman nämnda kännetecken och den angivna åsikten, personen eller händelsen. Dessutom inbegriper offentlig användning det fallet att ett tecken, såsom varumärke, återges på en vara när den distribueras på marknaden.

55 Överklagandenämnden hänvisade vidare till riktlinjerna från Magyar Szabadalmi Hivatal (den ungerska patentmyndigheten), som från och med den 1 januari 2011 har namnet Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (den ungerska myndigheten för immaterialrätt). Enligt dessa riktlinjer anses kännetecken innehållande "symboler för despotism" strida mot allmän ordning.

56 Mot bakgrund av dessa omständigheter fann överklagandenämnden att omsättningskretsen i Ungern skulle uppfatta det sökta varumärket som stridande mot allmän ordning eller mot allmän moral, eftersom det symboliserar forna Sovjetunionen.

57 När det gäller frågan huruvida denna slutsats är berättigad ska det inledningsvis påpekas att det inte är på grund av deras normativa verkan som omständigheter härrörande från nationell rätt – såsom de omständigheter som prövades av överklagandenämnden i detta fall – är tillämpliga vid bedömningen av huruvida det föreligger ett absolut registreringshinder enligt artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009. Dessa

omständigheter utgör således inte regler som är bindande för harmoniseringsbyrån. Såsom det har angetts i punkt 36 ovan utgör nämligen gemenskapsordningen för varumärken ett självständigt system som ska tillämpas utan hänsyn till de nationella systemen.

58 Dessa omständigheter utgör emellertid faktiska uppgifter som kan ligga till grund för en bedömning av vilken uppfattning omsättningskretsen i den aktuella medlemsstaten har av vissa kategorier av kännetecken.

59 I detta fall framgår det således av bestämmelsen i artikel 269/B i den ungerska strafflagen, såsom den tolkats i doktrinen och förtydligats genom administrativ praxis, att den ungerska lagstiftaren har ansett det vara nödvändigt att förbjuda viss användning av ”symboler för despotism”, såsom hammaren och skäran och den röda femuddiga stjärnan. Detta förbud, som även avser användning av de aktuella kännetecknen såsom varumärken, är förenat med straffrättsliga påföljder.

60 Sökanden har emellertid inte bestritt överklagandenämndens påstående att förbudet mot användning av ”symboler för despotism” såsom varumärken innebär att sådana symboler uppfattas som stridande mot allmän ordning eller mot allmän moral i Ungern.

61 Det har inte heller bestritts att det sökta varumärket är en återgivning av forna Sovjetunionens statsvapen och att det bland annat består av en hammare och en skära och en röd femuddig stjärna.

62 Mot bakgrund härav finner tribunalen att överklagandenämnden inte gjorde någon oriktig bedömning när den konstaterade att en betydande del av omsättningskretsen i Ungern skulle uppfatta användningen, såsom varumärke, av det sökta varumärket som stridande mot allmän ordning eller mot allmän moral i den mening som avses i artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009.

63 Denna slutsats påverkas inte av de argument som sökanden har framfört.

64 Det framgår således av ovanstående att den semantiska innebörden av forna Sovjetunionens statsvapen, när det gäller Ungern, inte har försvagats eller förändrats i en sådan grad att statsvapnet inte längre uppfattas som en politisk symbol. Såsom överklagandenämnden har anfört har nämligen en betydande del av omsättningskretsen i Ungern upplevt den period då Ungern stod under forna Sovjetunionens bestämmande inflytande.

65 Härtill kommer att det sökta varumärket endast återger forna Sovjetunionens statsvapen och således inte innehåller några ytterligare beståndsdelar som kan försvaga eller förändra den semantiska innebörden av denna symbol.

66 Det faktum att viss användning av ”symboler för despotism” inte förbjuds i ungersk rätt saknar betydelse i detta fall. Det framgår nämligen av punkterna 27–29 och 50 ovan att prövningen av huruvida det föreligger något absolut registreringshinder enligt artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009 ska företas med utgångspunkt i hur detta kännetecken skulle uppfattas om det användes såsom varumärke.

67 Slutligen kan det konstateras att tribunalen inte är behörig att bedöma huruvida bestämmelsen i artikel 269/B i den ungerska strafflagen är förenlig med Europakonventionen. Under alla omständigheter saknar detta betydelse i förevarande fall, eftersom det framgår av punkterna 57 och 58 ovan att nämnda bestämmelse ska beaktas inte på grund av sin normativa verkan, utan såsom en faktisk uppgift som kan ligga till grund för en bedömning av vilken uppfattning som råder hos omsättningskretsen i Ungern.

68 De grundläggande rättigheterna – såsom de garanteras i Europakonventionen, och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner – ska däremot, enligt artikel 6.3 FEU, ingå i unionsrätten som allmänna principer. För att unionens rättsakter, såsom det angripna beslutet, ska anses lagenliga krävs följaktligen att dessa grundläggande rättigheter iakttas, och unionsdomstolen ska se till att så sker.

69 Enligt artikel 10.1 i Europakonventionen har var och en rätt till yttrandefrihet, vilket bland annat innefattar frihet att sprida uppgifter och tankar utan offentlig myndighets inblandning.

70 Enligt artikel 10.2 i Europakonventionen kan utövandet av yttrandefriheten underkastas vissa inskränkningar som är föreskrivna i lag och som i ett demokratiskt samhälle är nödvändiga med hänsyn bland annat till statens säkerhet, till den territoriella integriteten eller den allmänna säkerheten, till förebyggande av oordning eller brott eller till skydd för moral.

71 Sökanden har emellertid inte anfört något argument till styrkande av att det faktum att det sökta varumärket vägrats registrering utgör en inblandning i utövandet av den frihet som garanteras genom artikel 10.1 i Europakonventionen och att denna inte uppfyller de krav som anges i artikel 10.2. Därför kan sökanden under alla omständigheter inte vinna framgång med att åberopa Europakonventionen inom ramen för denna tvist.

72 Mot bakgrund av ovanstående konstaterar tribunalen att överklagandenämnden inte gjorde någon oriktig bedömning när den fann att det sökta varumärket strider mot allmän ordning eller mot allmän moral utifrån den uppfattning som råder hos omsättningskretsen i Ungern och att varumärket således, enligt artikel 7.1 f och 7.2 i förordning nr 207/2009, inte får registreras.

73 Tribunalen finner således, utan att det är nödvändigt att göra någon bedömning av övriga omständigheter som överklagandenämnden har prövat och som avser den uppfattning som råder hos omsättningskretsen i Lettland och i Tjeckien, att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den andra delen av den första grunden.

74 Mot bakgrund härav kan talan inte vinna bifall såvitt avser någon del av denna grund.

Den andra grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen

Parternas argument

75 Sökanden har hävdat att överklagandenämnden åsidosatte principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen när den fann att det sökta varumärket inte fick registreras, trots att harmoniseringsbyrån hade registrerat sökandens varumärke nr 3958154, vilket avsåg samma kännetecken och prövades utifrån samma förutsättningar som det sökta varumärket. Genom registreringen av varumärket nr 3958154 försäkrade nämligen harmoniseringsbyrån underförstått sökanden på ett tydligt och villkorslöst sätt om att det aktuella kännetecknet kan registreras.

76 Sökanden har i detta hänseende bestritt överklagandenämndens argument att det gjordes en felaktig bedömning då varumärke nr 3958154 registrerades. Det ankommer nämligen inte på varumärkessökanden att ta ställning till huruvida utgången av prövningen är tillförlitlig. Det ankommer däremot på harmoniseringsbyrån att företa en ingående och adekvat prövning och att tillämpa förordning nr 207/2009 på ett klart och tydligt sätt.

77 Sökanden har tillagt att det, enligt vad sökanden känner till, inte har förekommit några felaktigheter vid prövningen avseende varumärke nr 3958154.

78 Harmoniseringsbyrån har bestritt sökandens argument.

Tribunalens bedömning

79 Enligt rättspraxis ska lagenligheten av överklagandenämndernas beslut enbart bedömas på grundval av förordning nr 207/2009, såsom den tolkats av unionsdomstolen, och inte mot bakgrund av tidigare beslutspraxis (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 27 februari 2002 i mål T-106/00, Streamserve mot harmoniseringsbyrån (STREAMSERVE), REG 2002, s. II-723, punkt 66).

80 Sökanden kan följaktligen inte med framgång påstå att harmoniseringsbyrån, genom att registrera varumärke nr 3958154, har försäkrat sökanden om att det sökta varumärket kan registreras. Än mindre kan sökanden med framgång åberopa ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen i detta hänseende.

81 Oberoende av huruvida varumärke nr 3958154 registrerades på felaktiga grunder har det vid prövningen av den första grunden inte framkommit något som talar för att förordning nr 207/2009 åsidosattes på något sätt vid antagandet av det angripna beslutet, vilket är det enda beslut som avses med förevarande talan.

82 Mot bakgrund härav kan talan inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden och talan ska därför ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

83 Enligt artikel 87.2 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringsbyrån har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska harmoniseringsbyråns yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Couture Tech Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 20 september 2011.

Underskrifter